

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม

ศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะติด วัสดุ

The Fine Motor Skills of Preschool Children Receiving Creative Art Activities Involving Tearing, Cutting, and Pasting Materials

วริศรา เพ็งพลา¹, สุดาพร วิชิตชัยชาคร², พูลเกียรติ มงคลสวัสดิ์^{3*}

Waritsara Phengphala¹, Sudaporn Wichitchaichakorn², Poonkeat Mongkonsawasd^{3*}

¹การศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

²การศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

^{3*}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹Early Childhood Education Faculty of Education Thaksin University, Thailand

²Early Childhood Education Faculty of Education Bangkok Thonburi University, Thailand

^{3*}Faculty of Education Thaksin University, Thailand

Corresponding author. Email: poonkeat.m@tsu.ac.th

(Received: January 26, 2026; Revised: March 9, 2026; Accepted: March 12, 2026)

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะติดวัสดุ กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กอายุ 4-5 ปี จำนวน 16 คน กำลังศึกษาในชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านน้ำกระจ่าย ตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน วันละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะติดวัสดุ จำนวน 8 แผน โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย และแบบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก จำนวน 2 ชุด คือ ชุดแรกทดสอบความคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อมัดเล็กด้วยการปะติด และชุดที่ 2 ทดสอบการควบคุมกล้ามเนื้อมัดเล็กด้วยการฝึกตัดกระดาษ ใช้แบบแผน การวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะติดวัสดุ สูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ (P) 63.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.91 โดยหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะติดวัสดุ มีคะแนนความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กที่สูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรม

คำสำคัญ : ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก; กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะติดวัสดุ

Abstract

The objectives of this study were to assess the impact of creative art activities involving patching and tearing on the fine motor skills of Early Childhood aged 4 to 5 years. Sixteen Early Childhood students, consisting of 8 boys and 8 girls, enrolled in their second semester of the 2023 academic year at Ban Nam Krajai School, Phawong Subdistrict, Mueang Songkhla District, Songkhla Province, participated in the study

through purposive sampling. The intervention spanned 4 weeks, with sessions held twice a week, each lasting 40 minutes, totaling 8 sessions. The research utilized 8 activity plans encompassing patching, cutting, and pasting materials, segmented into 4 units of learning. Additionally, two sets of assessment tools were employed to evaluate fine motor skills: one assessing muscle flexibility through pasting and another evaluating muscle control through paper cutting exercises. A One-Group Pretest-Posttest design was employed, and data analysis was conducted using percentages, and standard deviations. Results demonstrated a statistically significant improvement in fine motor skills following participation in the creative art activities, with a mean percentage increase of 63.68% (P) and a standard deviation (S.D.) of 0.91.

Keywords: Fine motor skills; Creative art activities; Patching and tearing

1. บทนำ

สิ่งที่เด็กได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ในช่วง 6 ปีแรกของชีวิตจะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เด็กปฐมวัยเป็นวัยสำคัญที่สุดสำหรับพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาช่วงอายุระหว่าง 0-6 ปี ถือว่าเป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้ในวัยนี้เติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาและได้รับการกระตุ้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง จะช่วยเสริมสร้างให้มีความพร้อมสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ทั้งนี้การวางรากฐานของพัฒนาการทุกด้านควรเริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพราะการปูพื้นฐานให้เด็กมีความพร้อมนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาที่เลี้ยงดูเด็กตั้งแต่เยาว์วัยการจัดการศึกษาและการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กปฐมวัยทุกคนเจริญเติบโตและเรียนรู้อย่างมีความสุขเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสและคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นการปรับปรุงเพิ่มเติมจากฉบับปี พ.ศ. 2553 โดยมีการปรับแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้ปรับให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม บูรณาการตามความเหมาะสมและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง และเหมาะสมตามวัย และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย ด้วยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ครอบครัวชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560)

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กตามลำดับพัฒนาการตาม ทฤษฎีของ Gesell, Arnoid (1940) ได้แบ่งพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นระยะ เช่น ทารกเริ่มจากตะบองของ ไปสู่การ จับ นิ้วโป้ง นิ้วชี้ และควบคุมคล่องแคล่วในการตัดปะ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ช่วยกระตุ้นการประสานมือ ตา และเสริมใยประสาทสมองตามธรรมชาติของเด็กปฐมวัย และทฤษฎี Multiple Intelligences ของ Howard Gardner (1983) ได้มุ่งเน้น Bodily-Kinesthetic Intelligence ที่พัฒนาผ่านกิจกรรมศิลปะ ซึ่งส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กเชื่อมโยงสติปัญญา และ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักของ Brain-Based Learning ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง และกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

บนพื้นฐาน 3 ข้อ คือ 1) ให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวและผ่อนคลายสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่กดดันเด็ก 2) ให้นักเรียนจดจ่อในสิ่งเดียวกันโดยใช้สื่อหรือแหล่งเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงไปหาความรู้ และ 3) ให้เกิดองค์ความรู้ด้วยการกระทำด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้ซ้ำ ย้ำ ทวน เพื่อกระตุ้นสมองให้คิดและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนจะทำให้การเรียนรู้มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบช่วยให้สมองเกิดการเรียนรู้และจำได้แม่นยำ นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน เพราะนักเรียนสามารถทบทวนความรู้ด้วยตนเองในขั้นสุดท้าย อีกทั้งผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ ไม่เครียดโดยอาศัยทฤษฎี Brain-Based Learning สมองเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) เจริญเติบโตโดยด้วยใยประสาทอันรวดเร็ว กิจกรรมตัดปะสร้าง Synapse ใหม่ เพิ่มความคล่องแคล่ว

การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันโดย เยาวพา เดชะคุปต์ (2562) กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อ และสามารถใช้สัมพันธ์กันเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการเขียน และมีโอกาสพัฒนาทักษะพื้นฐานในการอ่าน และการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยควรส่งเสริมให้ใช้กล้ามเนื้อสายตาร่วมกับมือ เพราะการประสานงานของกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กยังไม่พร้อมเท่าที่ควร (ผลิตพรรณ ทองงาม, 2550) การเล่นเกมและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้พัฒนาความพร้อมทางมือและตามากที่สุด เด็กจะเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เด็กจะใช้มือในการหยิบจับวัสดุต่าง ๆ ทำให้เข้าใจวิธีการใช้นิ้วจับดินสอได้อย่างถูกวิธี สอดคล้องกัน (พัฒนา ชัชพงศ์, 2551) กล่าวว่า การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กให้แข็งแรงเด็กก็พร้อมที่จะลากลิลามือซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียน ดังนั้นเด็กปฐมวัยควรได้รับส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เนื่องจากมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาทักษะขั้นสูงในระดับต่อไป

พัฒนาการด้านร่างกายมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย ซึ่งกุลยา ตันติผลาชีวะ (2551) กล่าวว่า กล้ามเนื้อเล็กเป็นพัฒนาการทางกายอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะหมายถึงการสร้างเสริมความสามารถในการหยิบจับ คัดเขียน และทำกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือและข้อต่อส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือที่มีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะเด็กต้องใช้มือในการทำกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การเขียนหนังสือ การจัดกระทำหยิบจับ ปั่นแต่งสิ่งต่าง ๆ ไม่เพียงแต่พัฒนาการของกล้ามเนื้อนิ้วมือให้แข็งแรงเท่านั้น แต่ยังเป็นส่งเสริมความสามารถของการใช้สายตากับมือให้สัมพันธ์กันด้วยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมือ ตา เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของร่างกายได้อย่างประสานสัมพันธ์กัน

การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยสามารถทำได้หลายวิธี เช่น กิจกรรมเล่นตามมุม กิจกรรมเกมการศึกษา และกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย มีประเภทที่หลากหลาย เช่น การวาดภาพและระบายสี สีน้ำ สีเทียน สีไม้ การเป่าสี การหยดสี การพับสี การทาสี การละเล่นสีด้วยนิ้วมือ การพิมพ์ภาพด้วยพืช การพิมพ์ภาพด้วยวัสดุต่าง ๆ การปั้นดินเหนียว การปั้นแป้ง การปั้นดินน้ำมัน การปั้นแป้งขนมปัง การพับ ฉีก ตัด ปะ เช่น การพับใบตอง การฉีกกระดาษเส้น การตัดภาพต่าง ๆ การปะติดวัสดุ การประดิษฐ์เศษวัสดุ การร้อยลูกปัด การร้อยหลอดกาแฟ การร้อยหลอดด้าย การสานกระดาษ การสานใบตอง การสานใบมะพร้าว (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2565) ลักษณะของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นจะบูรณาการในช่วงของกิจกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้ และการเคลื่อนไหวร่างกายในการควบคุมลำตัว แขน นิ้วมือให้ประสานสัมพันธ์กันกับการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานตามความต้องการของตนเอง (สรวงพร กุศลสง, 2553) สอดคล้องกับการศึกษาพัฒนาการการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนอุดรวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่า พัฒนาการการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ จากแบบบันทึก ผลการประเมินพัฒนาการ สามารถใช้กล้ามเนื้อ

มัดเล็กได้ แต่ยังไม่คล่องแคล่วส่งผลให้การใช้ชีวิตประจำวันของเด็กอนุบาลมีปัญหา เนื่องจากไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้เท่าที่ควร เช่น การสวมรองเท้าหรือถอดรองเท้าเอง การแต่งกายด้วยตนเอง การพับเก็บที่นอนไม่ได้ (โรงเรียนอนุครวิทยา . 2565) จากสภาพปัญหาที่พบเด็กอนุบาล ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กอย่างต่อเนื่อง ในปีการศึกษา 2566 ซึ่งการที่เด็กไม่สามารถหยิบจับสิ่งของที่มีขนาดเล็กได้ดีเท่าที่ควร เด็กจะขาดความคล่องแคล่วและใช้เวลามากขึ้นในการจัดประสบการณ์ที่ต้องใช้อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ที่มีขนาดเล็ก หรือการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหยิบจับสิ่งของใช้ในกิจกรรมประจำวันได้ดี (เยาวพา เดชะคุปต์. 2562)

ด้วยความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่ากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติด วัสดุ จะส่งผลต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 สูงขึ้นหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยได้ใช้เป็นแนวทางพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยอายุ 4-5 ปี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะติดวัสดุ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มี ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชายและหญิง อายุ 4 - 5 ปี จำนวน 16 คน กำลังศึกษาในชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านน้ำกระจาย ตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

1.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ

1.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

1.3 ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ทำการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ จำนวน 8 แผน

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

3. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง โดยอาศัยการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ.2538) ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการศึกษาครั้งนี้ว่า

- T₁ หมายถึง การทดสอบความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กก่อนการทดลอง
- X หมายถึง การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
- T₂ หมายถึง การทดสอบความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กหลังการทดลอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กมาวัดก่อนการทดลอง (Pretest) กับกลุ่มเป้าหมาย
- 4.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ตัดปะวัสดุ ใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน วันละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง ในช่วงเวลา 09.00 น. -09.40 น.
- 4.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจนครบ 8 ครั้ง จากนั้นทำการวัดความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็ก (Post-test) หลังการทดลอง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 2 กำหนดการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่ทำการทดลอง	เรื่อง	กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
1 หน่วยวันเด็กวันครู	พุธ	ความสำคัญวันเด็ก	ฉีกกระดาษปะติดในใบงาน
	ศุกร์	วันครู	ฉีกกระดาษปะติดในใบงาน
2 หน่วยสนุกกับตัวเลข	พุธ	ตัวเลขแสนสนุก	ฉีกใบไม้ติดในใบงาน
	ศุกร์	การนับ	ฉีกกระดาษปะติดในใบงาน
3 หน่วยขนาด รูปร่าง รูปทรง	พุธ	รูปร่าง	ตัดของขนมปะติดใบงาน
	ศุกร์	รูปทรง	ตัดกระดาษสีปะติดใบงาน
4 หน่วยโลกสวยด้วยสีสันทัน	พุธ	สีจากธรรมชาติ	ฉีกใบไม้ปะติดใบงาน
	ศุกร์	สีมนุษย์สร้างขึ้น	ตัดกระดาษแก้วปะติดใบงาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 5.1 หาค่าคะแนนเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2
- 5.2 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็ก โดยนำข้อมูลไปหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 5.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล**6.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล**

1. หาค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

F แทน คะแนนวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$S.D. = \frac{\sqrt{N\Sigma^2 - (\Sigma x)^2}}{N(N - 1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

 Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง $(\Sigma x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

4. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติด วัสดุสำหรับนักเรียน ชั้นอนุบาล 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสูงขึ้นหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ปะติดวัสดุแสดงตารางผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ

คนที่	ก่อนทำกิจกรรม (12 คะแนน)	หลังทำกิจกรรม (12 คะแนน)	ความก้าวหน้า
1	7	9	+2
2	6	9	+3
3	8	11	+3
4	7	10	+3

ตารางที่ 3 แสดงความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ (ต่อ)

คนที่	ก่อนทำกิจกรรม (12 คะแนน)	หลังทำกิจกรรม (12 คะแนน)	ความก้าวหน้า
5	8	11	+3
6	8	11	+3
7	8	11	+3
8	8	11	+3
9	6	9	+3
10	7	10	+3
11	7	9	+2
12	8	11	+3
13	8	11	+3
14	6	9	+3
15	8	11	+3
16	7	10	+3

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาค่าระดับความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ ดังนี้

ความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็ก ของเด็กปฐมวัย	ก่อนทำกิจกรรม		หลังทำกิจกรรม	
	P	S.D.	P	S.D.
	45.68	0.79	63.68	0.91

จากตารางที่ 4 พบว่าความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุมีค่าร้อยละเท่ากับ 45.68 และหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ มีค่าร้อยละเท่ากับ 63.68 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุมีค่าเท่ากับ 0.79 และหลังจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีค่าเท่ากับ 0.91 ผลปรากฏว่าเมื่อจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ ส่งผลให้ความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กพัฒนาสูงขึ้นกว่าก่อนจัดกิจกรรม

5. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม มีความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ฉีก ตัด ปะติดวัสดุ ส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กสูงขึ้น ทั้งนี้สามารถอภิปรายได้ดังนี้ เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กสูงขึ้น เนื่องจากในการจัดกิจกรรมศิลปะ

สร้างสรรค์ฝึก ตัด ปะติดวัสดุ เน้นให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเอง ได้ใช้กล้ามเนื้อเล็กในการฉีกกระดาษเป็นชิ้นเล็ก ๆ และยังเปิดกว้างในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ พร้อมสอดแทรกวิธีการจัดท่าผลงานในหลากหลายรูปแบบ เช่น การปะติด การขยำ และสามารถปะติดด้วยวัสดุที่หลากหลาย เช่น วัสดุจากธรรมชาติ นิตยสาร วัสดุเหลือใช้ เป็นต้น และในการทำกิจกรรมจะเป็นขั้นเป็นตอน มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรม และไล่ระดับความง่ายไปยาก เพื่อให้เด็กได้เกิดความคุ้นเคย และพัฒนาตามลำดับ รวมถึงผู้วิจัยใช้การสังเกต จากสภาพจริงที่สามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของพัฒนาการและความสามารถ และกิจกรรมที่เด็กชอบ จึงช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของตนเองได้เร็วขึ้น ซึ่งในระยะแรกของการจัดกิจกรรม จากการสังเกตในการใช้กาวเด็กยังไม่สามารถควบคุมปริมาณของกาวได้ ทั้งนี้ในการฉีกกระดาษก็ยังไม่สามารถฉีกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ตามขนาดที่ตั้งเกณฑ์ไว้ได้ และในการใช้กรรไกร ตัดตามเส้นประ ก็ยังมีพฤติกรรมอาการมือสั่น ที่ยังไม่สามารถควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็กได้ ผู้วิจัยจึงใช้ผลที่ได้จากการสังเกต ให้ข้อเสนอแนะกับเด็ก เกี่ยวกับเทคนิควิธีในการใช้กรรไกรที่มั่นคง และยังกระตุ้นริ้วความสนใจให้เด็กเกิดความมั่นใจในการลงมือกระทำที่ยิ่งขึ้น และนอกจากนี้เด็กอยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็น จะเน้นกิจกรรมลงมือทำ ซึ่งสอดคล้องกับบรูเนอร์ (Bruner) ที่กล่าวว่า เด็กเรียนรู้ด้วยการกระทำ โดยในการทำกิจกรรมมีการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 (ทศนา เขมมณี. 2553) ทำให้เด็กได้ฝึกฝนในการใช้กล้ามเนื้อ ไม่ว่าจะเป็น การควบคุมความคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตาส่งผลให้เด็ก กล้าที่จะใช้มือสัมผัสกาว มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับสามารถทำงานประสานกันได้ดี และตื่นเต้นกับสิ่งที่แปลกใหม่ กล้าที่จะทำและตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อเด็กได้รับการพัฒนาซ้ำ ๆ หยิบจับอุปกรณ์ และกระตุ้นการใช้งานของกล้ามเนื้อเล็ก เด็กจึงเกิดความเคยชิน มือไม่สั่น และสามารถใช้กล้ามเนื้อเล็กในการควบคุมการทำกิจกรรมได้คล่องแคล่วขึ้น และสามารถประสานสัมพันธ์ มือและตาได้ ตามลำดับ จึงส่งผลให้เด็กมีค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสูงขึ้น สอดคล้องกับนริศรา เนตรโสภา, ทัศนีย์ นาคคุณทรง (2567) เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยด้วยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ โดยผลการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุจากธรรมชาติก่อนการทดลองเท่ากับ คิดเป็นร้อยละ 65.03 และหลังการทดลองเท่ากับ คิดเป็นร้อยละ 96.88 โดยคะแนนหลังการทดลองมีคะแนนสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีประสิทธิภาพ และ การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุจากธรรมชาติผลคะแนนของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกด้านโดยมีเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และยังสอดคล้องกับ ปราบณา กุศลโกมล, สุรสา จันทนา (2565) เรื่องการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ทั้ง 8 ชุดกิจกรรม หลังจากนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมแล้ว ส่งผลให้เกิดการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กของเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเช่นกัน

6. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ฝึก ตัด ปะติดวัสดุ ผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ (P) 63.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.91 หลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ฝึก ตัด ปะติดวัสดุ มีคะแนนความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กที่สูงขึ้น

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2-4.
- กรรณิการ์ โยธารินทร์. (2545). *พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกลุ่ม*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกศินี นิสสัยเจริญ. (2527). *การสอนศิลปะสำหรับเด็ก, เอกสารการอบรมผู้ดูแลเด็ก รุ่น 2*. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กรมวิชาการ. (2546). การใช้ศิลปะเป็นสื่อการเรียนรู้. *การศึกษาปฐมวัย*. 8 (1) : 32 – 35
- ชัยณรงค์ เจริญพานิชย์กุล. (2533). *กิจกรรมศิลปะเด็กอนุบาล*. กรุงเทพฯ: แพลนพับลิชชิง.
- ทิตนา แชมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นริศรา เนตรโสภณ และ ทศนีย์ นาคุณทรง. (2567). การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยด้วยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากวัสดุธรรมชาติ. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 4(6), พฤศจิกายน-ธันวาคม 2567.
- ปทุมทิพย์ ไพศาล. (2547). ผลการใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนวัดหลักสี่ (ทองใบทิวารีวิทยา) เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร.
- ปรีชา บุญมาศ. (2551). *ทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เน้นการผสมสี*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรารธนา กุศลโกมล และ สุรสา จันทนา. (2565). การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์. *วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์*, 7(3), 155-164.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562*. หน้า 49 เล่มที่ 136 ตอนที่ 57 ก 1 พฤษภาคม 2562
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2548). *เทคนิคการวิจัยการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก
- วิลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สรวงพร กุศลสง. (2553). *ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย*. เอกสารคำสอน ชุดวิชาวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. หน้า 145.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). *แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางผ่าน "กิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม"*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- โรงเรียนอุดรวิทยา. (2565). การศึกษาพัฒนาการการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนอุดรวิทยา. สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- เยวพา เดชะคุปต์. (2562). *คู่มืองานประดิษฐ์และสร้างสรรค์ด้วยกระดาษ*. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ้อ. หน้า 36-38.
- Gesell, Arnold. (1940) *The First Five Years of life : A Guide to the Study of the Preschool Child*. New York : Harper
- Gardner, H. (1983). *Frames of Mind : The Theory of Multiple Intelligences*. Basic Books. United States.